

Hoe ik vlinderspotter werd

Nu 2 jaar geleden, heb ik mijn laatste dag gewerkt bij mijn toenmalige werkgever. Ik kon, ondanks de constant veranderende regels, nog profiteren van "het brugpensioen".

Ik had me voorgenomen iets te gaan doen voor "de natuur". Heb er altijd interesse voor gehad, maar dat manifesteerde zich meestal alleen op reis, in het buitenland. Eenmaal thuis, geen tijd. Wel lid van Natuurpunt, boekjes met info en wandelingen in natuurgebieden, allemaal bijhouden voor later.

In september trok ik naar het Panneweel. Ik trof er een aantal "gelijkgestemden" aan. Ik werd dadelijk opgenomen in de sympathieke groep vrijwilligers. Af en toe hard werken, soms wat rustiger. Regelmatig een kwinkslag. Al doende leer je praktische zaken bij.

Na een winter hard labeur op donderdag, ging ik, als ik kon, naar elke natuurwandeling in de buurt. Ik leerde "waarnemingen.be" kennen op een Wakonadag en werd zo bewust gemaakt dat niet alleen zeldzame waarnemingen interessant zijn. Door een foto op te sturen van een vlinder, die ik niet dadelijk kon identificeren, kwam ik in contact met de mensen van het "project dagvlinders Durme en Scheldegebied". Een aantal zoektochten met hen en een vergadering van de dagvlinderwerkgroep bleken motiverend genoeg om me te laten meewerken. Ik had me heel lang geleden, in mijn jeugd jaren, nog met vlinders bezig gehouden. En onze tuin zit in de zomer vol kleurige fladderaars. De courante soorten kon ik uiteen houden. Ik zou me gaandeweg wel verder bekwamen.

Op de natuurwandelingen leerde ik ook onze gidsen kennen. Ik stond telkens versteld van hun kennis. Maar hoorde dat ze toch nog hulp konden gebruiken. Ik engageerde me om ook in onze natuurgebieden naar dagvlinders uit

te kijken. En zo mee te helpen inventariseren. Sinds dit voorjaar hou ik nu systematisch "ontdekkingstochten" naar die spreekwoordelijke "witte raaf", maar noteer consequent alle vlinders die ik zie. Ik word op de hoogte gehouden van nieuwtjes en tendensen en vind die soms ook terug.

Gaandeweg is mijn interesse gewekt voor een andere dierengroep, libellen. Daar zit de vijver in mijn tuin natuurlijk voor iets tussen. Een cursus in het voorjaar en het opzetten van een werkgroep in de Stropers, waar een "libellenparadijs" is aangelegd, wakkerden mijn enthousiasme aan.

Met fototoestel en verrekijker trek ik nu door Sint-Gillis-Waas en Stekene in plaats van Frankrijk, Amerika of Zuid-Afrika. Ik kijk niet alleen naar vlinders (en libellen) maar ook naar de planten. Om vlinders te zoeken moet je hun waardplanten leren kennen. Maar ook een ander dier, vogel, zoogdier of iets kleiner dat mijn pad kruist leg ik graag op foto vast om thuis op te zoeken wat het geweest is.

Zo combineer ik het fysieke (lange wandelingen) met het geestelijke (kennis van fauna en flora) en artistieke (fotografie) en hoop dat nog lang vol te mogen houden.

En als ik wat verder van huis ben probeer ik daar een natuurgebied aan te doen. Komen de opgespaarde plannetjes toch nog van pas.

De uitgebreide kennis heb ik (nog) niet. Maar ik heb wel tijd en goesting om die daar aan de natuur te spenderen. Ik bedank alvast mijn inspiratiebronnen Jan Dhollander, Brigitte Van Passel en Jurgen Couckuyt.

vriendelijke groeten
Marc Gevers

Het Grote Vlinderweekend

Tel de vlinders in je tuin

In 2015 hebben in totaal 12.087 mensen 8374 tellingen ingestuurd! Na controle blijkt dat onze tellers 52 soorten gezien hebben, met een totaal van 135.741 vlinders. Doe jij ook mee?

Alle info: <https://www.natuurpunt.be/pagina/het-grote-vlinderweekend>